

# Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

červenec a srpen 2023 / ročník XXXIII



ROZHOVOR  
s kardinálem  
Dukou

Arcibiskupský  
seminář Praha

OTEVŘENÍ  
Centra Agáta







# VEČERNÍ KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY S HUDEBNÍM DOPROVODEM v poutním areálu Klokoty

průvodkyně: **Marie Janouchová**

varhany: **Ladislav Šotek**

zpěv: **Jana Wilkes**

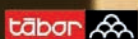
začátek vždy v 19.00 h

vstupné: 150 Kč

rezervace na: [klokotypoutni@centrum.cz](mailto:klokotypoutni@centrum.cz)

nebo na tel.: 731 139 306 (po - pá, 9 - 16 h)

Spolufinancováno z dotačního Programu na podporu cestovního ruchu města Tábora



[www.klokoty.cz](http://www.klokoty.cz)



## Obsah

|                                                                        |    |
|------------------------------------------------------------------------|----|
| Editorial                                                              | 3  |
| Prohra může být i velké vítězství.                                     | 4  |
| Jaký má být kněz pro 21. století?                                      | 8  |
| Slovo života pro děti                                                  | 12 |
| Kapely probouzely České Budějovice                                     | 14 |
| Pastorační středisko odstartovalo další 2 nové evangelizační festivaly | 15 |
| Slovo o naději                                                         | 16 |
| Dětský den na Arciděkanství Nepomuk                                    | 16 |
| Svatojánský ples 2023 v Hluboké nad Vltavou                            | 17 |
| Personalie                                                             | 17 |
| Otec biskup požehnal Centrum Agáta                                     | 18 |
| VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...                                              | 19 |
| Noc moudrosti                                                          | 20 |
| Svatojánský motorkář                                                   | 21 |
| Ktiš: Završení animátorského kurzu                                     | 21 |
| Ministr Jurečka navštívil prachatický hospic                           | 22 |
| Nepomuk: Po stopách sv. Vojtěcha                                       | 22 |
| Jan Valerián Jirsík oslavil 225 let                                    | 23 |
| Slavnosti v Prachaticích                                               | 23 |
| Nechceme ztratit přímý kontakt se čtenáři Duhy                         | 24 |

### Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

**Kontakt:** Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,  
e-mail: [setkani@bcb.cz](mailto:setkani@bcb.cz)

**Redakční rada:** JUDr. Jan Kotous – předseda,  
P. Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

**Šéfredaktor:** Ing. Petr Samec, Dr.

**Grafika a sazba:** Zuzana Prokopová

**Tisk:** MPRINT s.r.o., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

**ISSN 1212-8074**

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů  
a nezodpovídá za obsah inzerce.**

**Uzávěrka příštího čísla je 10. 8. 2023**

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u UniCredit Bank, a.s., č. ú.: 1387924949/2700, variabilní symbol: 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na titulní straně: Dominik kardinál Duka OP, emeritní arcibiskup pražský; Foto: osobní archiv Dominika kardinála Duky.



Foto: Petr Samec

*Ve středu 7. června bylo slavnostně otevřeno Centrum Agáta, které poskytuje odbornou komplexní péči celé rodině ohrožené domácím a genderově podmíněným násilím. Jeho provozovatelem je Diecézní charita České Budějovice. Více v článku na straně 18.*

## Editorial



### Dětské duše – nejcennější poklad Církve

Nejcennějším pokladem, který svěřuje Božský Pastýř do naší péče, jsou dětské duše. Svědomitá péče o tento poklad, to je v první řadě velký úkol rodičů a křesťanských kmotrů, úkol, na který by se nemělo zapomínat, ani v létě, v období prázdnin. Vždyť při křesťanských obřadech svých dětí slibují závazně před Bohem, že své děti vychovají ve víře v Krista Ježíše a že děti naučí milovat Boha a bližního, jak nám to Pán Ježíš přikázal. Vyučování náboženství během školního roku nemůže ani při nejlepší vůli nahradit výchovné působení rodičů a křesťanských kmotrů. V rámci školní třídy nebo vzdělávací skupiny také není ani možnost se každému dítěti s jeho vlastní specifikou tak dobře věnovat jako doma. Dle slov Služebníka Božího Josefa Hloucha, právě život rodičů je tou nejlepší knihou, která přispěje k dobré náboženské výchově dětí.

Ovšem rodiče a křesťanskí kmotři nemohou zůstat v tomto svém úkolu osamoceni a bez pomoci. A proto je zde, jako jakási podaná pomocná ruka, i nabídka Církve nejen se školním vyučováním náboženství, ale nabízí v různých formách i pomoc rodičům právě o prázdninách. Péče o dětskou duši a výchova dítěte ve šťastného a mravního člověka pevných zásad je zpravidla úspěšná při společném působení rodičů, křesťanských kmotrů, duchovních, katechetů a katechetek.

Této skutečnosti si byla vědoma nejenom Církve, nýbrž i stát za každého jeho společenské zřízení. Proto výchova dětí v křesťanských školách a zejména výuka katolického náboženství byla vždy v „centru pozornosti“ mocných tohoto světa a mnohdy se stala i jakýmsi „lakmusovým papírkem“ střetu rozdílných ideologií v boji o dětskou duši. Jsem již pamětník, neboť vyučování náboženství jsem začal navštěvovat jako malý žák v roce 1968 a takřikajíc „na vlastní kůži“ jsem poznal proměnu společenských poměrů v období tzv. normalizace. Až s odstupem času jsem i díky své zálibě v historii poznal všechny souvislosti a okolnosti událostí, které má dětská duše nebyla sto tehdy pochopit.

*prof. PaedDr. ThLic. Martin Weis, Th.D.*

## Napište redakci

Vážené čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice



# „Prohra může být i velké vítězství.“

**Ve středu 26. dubna oslavil 80. narozeniny J. Em. Dominik kardinál Duka. Při této příležitosti jsme Jeho Eminenci požádali o rozhovor pro časopis Setkání. Pan kardinál naší žádosti nejen vyhověl, ale poskytl nám i fotografie ze svého osobního archívu, z nichž některé nebyly dosud nikde publikovány. Děkuje!**

***Pane kardinále, můžete popsat, z jakých rodinných poměrů pocházíte? Jak jste prožívali odsouzení Vašeho otce do tábora nucených prací, stěhování do Pouchova? A jak jste to s maminkou zvládali materiálně?***

Moji rodiče spojují Sever a Jih Čech. Otec se narodil v severočeském Varnsdorfu a maminka se narodila na Šumavě v Horách Matky Boží. Poznali se v Hradci Králové (Pouchově), kde otec vykonával vojenskou službu, protože naše letectvo začínalo na třech nejvýznamnějších místech: Praha-Kbely, Olomouc-Neředín, Hradec Králové-Pouchov. Byla to také místa, kam rodiče putovali. Svatba byla ve vojenském kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci, já jsem se narodil v Hradci Králové na Slezském předměstí, což je ale součást pouchovské farnosti. Zde jsem prožil své dětství a dá se říci, že v životě mých rodičů léta radostná i strastiplná.

Druhou světovou válku, především její závěr, absolvoval otec jednak v severní Itálii a po útěku do Švýcarska zamířili naši vojáci přes Marseille a Neapol k Gibraltar, zpět do Velké Británie, do Glasgow, Birminghamu a Londýna. Po návratu jsme se přestěhovali do středu města Hradec Králové – Gočárova salonu republiky. Po komunistickém puči se ocitá tatínek v roce 1949 ve vojenské věznici v Praze na Loreti a po devíti měsících v táboře nucených prací na hradě Mírově. To byla také místa, kam jsem putoval při návštěvách. Po celou dobu jsem však nikdy neměl pocit, že bych neměl otce. Byl přítomen nejenom svými dopisy, ale také i v mé výchově, a to zásluhou matky, neboť její každé rozhodnutí vždycky přihlíželo k tomu, co by na to řekl on.

Maminka byla rodinný ministr financí, lze říci, že prakticky po celou válku až do doby úmrtí J. V. Stalina. Poznal jsem tedy společenský pád rodiny a její úsilí o záchranu rodinného rozpočtu. Díky pomoci maminčiných sester a solidaritě vojáků západní i východní fronty jsme nebyli opuštěni. Nejednalo se jen o morální pomoc, ale i hmotnou. K ní se také připojila i morální a duchovní pomoc ze strany církve. Hradec Králové bylo město vojáků, úředníků a školství. S nástupem komunismu nastala duchovní a intelektuální devastace města. Přesto při vystěhování na okraj města, do venkovské části Pouchovské farnosti, jsem našel oporu v rodinách místních rolníků, a to nejen já, ale i celá naše rodina, což v tom přelomovém období byla matka, sestra a moje maličkost. Byla to léta, kdy se formovala moje identita a daná situace ji hluboce zakořenila, což všichni, kteří mě v životě poznali, mohou dosvědčit.

## **CESTA KE KNĚŽSTVÍ**

***Vaše Eminence, jaká byla Vaše cesta ke kněžskému poslání?***

Na otázku kněžského povolání lze často těžko odpovědět. Je to jako kdybych vám položil otázku, proč jste se rozhodl vzít si za ženu vaši manželku. Myslím, že když sledujeme naše dět-



*Dominik Jaroslav kardinál Duka OP.*

ství a mládí a konečné rozhodnutí, pak k tomu potřebujeme velký odstup, tedy velkou řadu let, kdy nám vystoupí kontury našeho povolání. Rozhodoval jsem se ve světle služby, protože jsem poznal, že i úloha rodičů je službou rodině, tedy dítěti. Poznal jsem, že každé povolání znamená službu pro druhé. Pro mne to od dětství byla služba zápasu o svobodu a samostatnost. To byla role vojáků. Byla to otázka formace, tu zastupovala škola, ale především to byla role církve. Výuka náboženství (katecheze), bohoslužba, a to nejen kázání, statečnost kněze, který každého z vězení navrátilivšího důstojníka, vojáka, uvítal z kazatelny jmenovitě, protože žil s námi náš život.

V dnešní době, kdy velká část lidí, někdy i věřících, má pro kněze jen slova kritiky, bych chtěl připomenout, že vedle statečnosti a solidarity vojáků jsem poznal statečnost a solidaritu vězněných kněží, z nichž více než sedmdesát procent prošlo vězeními či službou v PTP a pracovali za státního dozoru v podřadných povoláních. I to byla atmosféra mého rodného města, vyhánění a odvážení řeholních sester, které pracovaly v nemocnici, ve školství, na nákladčích s asistencí lidových milicí a SNB. Vybavují se mi známá slova z jedné Verneovky, „Remember Cawnpore“, snad mi také porozumíte i dnes<sup>1)</sup>.

***Kdy a jak začala vaše cesta ke kněžskému povolání?***

Příprava na první svatě přijímání jako prvňáčka mne přivedla k napodobování sloužení mše svaté na krabici zabalené do ubrusu. Až při cestě pro kardinálský biret v bazilice sv. Petra v doprovodu ceremonáře Vojtěcha Mátle mne vyvstal jeden obraz ze snu, což byla ozvěna z diafilmu, který nám promí-

tala v první třídě paní katechetka. V onom snu se mše svatá sloužena sv. Petrem, při které ministroval sv. Tarsicius, patron ministrantů, odehrála ve sklepení královéhradeckého nádraží a já jsem klečel a hleděl na pozdvihování, kdy se v rukou sv. Petra nad celý zástup vynořila svatá hostie.

První léta mé školní docházky i ministrování probíhala v atmosféře duchovní obrany, kdy naši rodiče a velmi často sousedé i někteří učitelé dávali jasně najevo, na čí jsou straně. Proto jsme nevstupovali do Pionýra, sabotovali jsme jako malé děti nebo chcete-li mládež v pubertě komunistické propagační akce, neúčastnili jsme se anebo utíkali z různých průvodů a oslav, někteří jsme i diskutovali s učiteli apod. Snažili jsme se shromažďovat v malých skupinách v duchu skautingu či trampingu. Vedli jsme i klukovské bitvy. Zlomovým momentem, který nastolil atmosféru rezignace, byla porážka maďarské kontrarevoluce, ale věrnost nám velela neustupovat, nezradit. Odpusťte mi můj myšlenkový svět. To jsou zásady, které platí ve společnosti čestných lidí, a tak aniž bychom to tušili, základy naší křesťanské západní civilizace jsou víra a čest a kde tyto dva sloupky chybí, nelze mluvit o západní civilizaci, ale podle mého soudu nelze vůbec mluvit o civilizaci.

**Podle všeobecného mínění byla v polovině 60. let svoboda vyznání již celkem tolerována. Ale vy jste musel být přijat do noviciátu dominikánů v roce 1968 tajně – tuší jste už tehdy, že se politické poměry nějak „zvrtnou“?**

Zlatá šedesátá léta nebyla tak docela zlatá a jednoduchá pro zmíněný okruh mého života. Přišla velká amnestie a vyhlášení ČSSR, ale krátce poté se objevují nové procesy a nová persekuce. Ano, s N. S. Chruščovem vyhlášené odhalení kultu osobnosti J. V. Stalina to byly nádherné momenty, chvíle, kdy jsme začerňovali, jak si pamatuje starší generace, celé pasáže v učebnicích, kdy především pohůnci komunistického režimu byli zaskočeni a někteří i zděšeni. To byla naše dětská rehabilitace. „Tak kdo měl pravdu?“ ptali jsme se našich spolužáků.

V období politiky druhé poloviny šedesátých let, kdy určité uvolnění pociťovaly především umělecké a intelektuální kruhy, přichází díky setkání prezidenta J. F. Kennedyho s N. S. Chruščovem ve Vídni i určité uvolnění v církevní politice. První kroky a jejich důsledky jsem mohl pozorovat při výkonu vojenské zá-

kladní služby v Trnavě, kde jsem byl také biřmován v soukromé kapli biskupem Ambrozem Lazíkem. Zde jsem mohl pozorovat uvolnění v té míře, že jsme například pohřeb papeže Jana XXIII. a intronizaci papeže Pavla VI. sledovali na obrazovkách v politicko-výchovné světlici ve vysílání rakouské televize. Byly to začátky Pražského jara, které se projevy za A. Dubčeka, prvního tajemníka komunistické strany Slovenska.

Za této situace také došlo nejenom k odchodu kardinála Bera-  
na do emigrace, ale také se uvolnil likvidační proces teologických fakult v Litoměřicích a Bratislavě a byl zvýšen počet studentů do necelých dvaceti absolventů ročně. Na základě této situace jsem mohl být přijat ke studiu v Litoměřicích, kde jsem pak v roce 1968 mohl prožít „druhé“ Pražské jaro. Byly to chvíle určitého oživení a zmenšení náboženského útlaku, nikoliv však pravé svobody. V tomto smyslu jsme i okupaci 21. srpna a její důsledky začali plně poznávat teprve na počátku sedmdesátých let. Tajný vstup do dominikánského řádu vysvětluje, že ani v roce 1968 *de facto* nebyly řehole státem uznávány, tak jako platil i požadavek státního souhlasu pro výkon kněžského povolání. Přístupy však byly benevolentní a byli jsme tolerováni. Tomu dopomohlo také stanovisko generální prokuratury na jaře 1969, že likvidace klášterů byla nelegitimní a jednalo se v roce 1950 o realizaci nařízení ÚV komunistické strany, tedy i v této situaci nebyly tyto kroky KSČ legitimní.

## DOBA NORMALIZACE

**Na Vaši primici v kostele sv. apoštola Pavla v Pouchově přišlo tolik lidí, že jste musel celebrovat před kostelem. Jak na to vzpomínáte?**

V rámci života pouchovské farnosti to byla během druhé poloviny 20. století druhá primice. Po mně následovala třetí primice a vlastně to bylo to sousedství dvou domů. Sedmdesátý rok ještě zcela nedopadl s plnou normalizací na církevní dění a pro očekávanou velkou účast bylo stanoveno, že primice bude před kostelem. Farnost Pouchov leží na východním břehu Labe a celý východní břeh Labe je svou spiritualitou bližší Moravě, než středním a západním Čechám. Jistěže na primici každý kněz vzpomíná jako manželé na svou svatbu. Je to zakončení přípravy a první krok do kněžského života, kdy slavení eucharistie (mše sv.) je naplněním kněžské služby. Je to zdroj, z kterého žijeme a ke kterému se utíkáme, protože to je setkání s tím, kdo nás povolal, jediný a věčný kněz Ježíš Kristus. Říkám to trochu slavnostně, ale není to fráze.

**Pak jste působil v několika farnostech a také v řádu dominikánů. V roce 1975 Vám byl ale odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti. Proč?**

Po primici mě čekala cesta nákladním automobilem s vybavením kaplanského pokoje do západních Čech na poutní místo Chlum svaté Máří. Automobil, tedy nákladní vůz, patřil JZD, v jehož čele byl komunistickým režimem dvakrát trestaný synovec kardinála Kašpara. Toto poutní místo bylo také místem, kde jsem přijal řádový oděv (obláčka) a řeholní jméno Dominik<sup>2)</sup>. Od roku 1957 zde působil dominikánský provinciál, dvakrát vězněný komunistickým režimem, několik let bez státního souhlasu. Pracoval v civilním zaměstnání a v roce 1967 zde otevřel třetí tajný noviciát. Uvnitř dominikánské provincie jsme byli nazýváni chlumské hnutí.



Foto: osobní archiv Dominika Duky

Biskupské svěcení Dominika Duky v Hradci Králové (26. 9. 1998).



V duchovní správě se státním souhlasem jsem působil 5 let a vystřídal 3 místa. Pokaždé jsem byl státní církevní správou, tzv. tajemníkem pro věci církevní při ONV, vyhnán, a nakonec zbaven i státního souhlasu. Bylo to zmíněné poutní místo Chlum sv. Máří, Jáchymov, kde jsem mohl vyslechnout řadu svědectví přeživších vězňů jáchymovského pekla a za ně sloužit mše svaté. Posledním místem byla farnost Čížkov – Nové Mitrovice, kde byl vystavěn první kostel sv. Janu Nepomuckému rodem Mitroviců, s jejichž jménem jsem se setkal jak na hradeckém biskupství, tak i v Praze.

Odnětí státního souhlasu bylo trochu dramatické, vyústilo ve spor s krajským církevním tajemníkem a skončilo u soudu, kde jsem vyhrál v kauze „Duka versus stát“, což stálo na dveřích soudní síně. Meritum věci bylo, zdali můj pracovní poměr skončil až po měsíční lhůtě odvolání. Mohu říci, že to byl první soud, a na dlouhou dobu jediný, který jsem vyhrál. Všechny ostatní soudy v polistopadové éře jsem prohrál. Vyjma kauzy, která mě obviňovala z nadřezování, kdy jak policie, tak státní zastupitelství a v poslední instanci i ústavní soud uznal, že jsem neporušil žádný zákon. Tedy mohu říci, že se mohu také radovat z vítězství i nad pomlouvačnou kampaní vůči papeži Janu Pavlovi II., ve kterém zvítězil dominikánský konzervativní kardinál Duka, emeritus a polský levicový liberál židovského původu Adam Michnik, můj dobrý přítel. A tak platí nápis na prezidentské standartě dle latinského originálu *Veritas Dei vincit*.

### **Co předcházelo tomu, než jste byl v roce 1981 odsouzen k odnětí svobody ve věznici Plzeň – Bory? Kolik Vám „napařili“ a za co?**

Pokud jsem si postěžoval v předchozích řádcích na prohrané soudy, pak si vážím prohraného soudu, kdy mě odsoudil komunistický režim k 15 měsícům vězení za maření státního souhlasu nad církvemi a nepovoleným rozšiřováním neperiodických tiskovin. Rovněž jsem byl odsouzen k propadnutí věcí, které napomáhaly trestné činnosti. Byly to předměty velmi nebezpečné: mešní kalich, patena, ornáty, liturgické spisy, samizdaty apod. Připomíná mi to osud mého otce, kde také zlé jazyky tvrdily: Oni byli stejně odsouzeni za přechovávání zbraní, vojáci západní

fronty – RAF. A tak jsem hrdý, že jsem asistoval při ukrytí anglické polní helmy, která odpočívá v hlubinách Labe u Novákových garáží v Hradci Králové a v zásuvce mého pracovního stolu leží zneškodněná pistole důstojníka naší armády jako vzpomínka, že proti násilí a totalitě je třeba bojovat. Nejsou jen chladné a palné zbraně, ale jsou i duchovní zbraně. A tak sludským růžencem jsem prošel Borskou věznicí díky pomoci vězeňské služby.

### **Prý jste na Borech „seděl“ na jedné cele s Václavem Havlem. Jaké to bylo?**

Tento prohraný soud mi díky Bohu daroval přátele: Václava Havla, Jiřího Dienstbiera, Alberta Černého, generála Zbyňka Červovského, P. Líznu, P. Radima či Františka Hapalu z Kvasin. Kdyby nebylo tohoto prohraného soudu, tak bych nepsal tyto řádky. Platí tedy paradox křesťanství, prohra může být i velké vítězství.

### **Po Vašem propuštění z vězení jste byl ustanoven provinciálem Českomoravské dominikánské provincie. Opět tajně, i když v té době již naplno běžela „přestavba“ a „glasnost“ a komunisté byli opět jednou milí a tolerantní...**

Mohu-li říci, můj život i práce v dominikánském řádu představuje cca 33 let. Jsem vděčný Bohu i sv. Dominikovi, sv. Tomáši Akvinskému a sv. Kateřině Sienské, že jsem mohl své ne vždy dostatečné síly věnovat svatému kázání, jak nazval své dílo svatý Dominik. Myslím, že bychom neřešili otázku českobudějovického převora ctihodného Jindřicha Libraria, kdyby nebylo oněch 33 let.

### **Co si s odstupem dlouhého času myslíte o kněžích, kteří aktivně pracovali ve Sdružení katolických duchovních Pacem in terris? V jednu dobu v něm působilo přes 30 % českých duchovních.**

Otázka členství kněžství v mírovém hnutí katolického duchovenstva, respektive ve hnutí *Pacem in terris* a dobrovolná či nedobrovolná spolupráce s STB není dobrou známkou. Odsoudit jednotlivce však nelze paušálně. Mnozí byli k této spolupráci donuceni a nenašli odvahu odmítnout. Znam kněze, který byl donucen k této spolupráci, a to vyhrožováním příslušníkem STB s pistolí v ruce. A nakonec našel odvahu a při vikariátní schůzce nám všem tento svůj příběh, zcela živý, převyprávěl. Stal se svobodným. Myslím, že to lze chápat i jako hrdinský čin. Měl jsem i ve svém nejbližším okolí na mě nasazené spolupracovníky STB mezi duchovními. Není to milé, když člověk tyto zápisy čte, přesto se domnívám, že má veliký kus pravdy Otec arcibiskup Karel Otčenášek, který považoval za větší selhání členství v takzvané mírových organizacích. Říkal: „Víš, ale ti agenti byli utajeni, ale to velké pohoršení dělali ti, kteří se veřejně dali do služeb režimu.“ Na druhé straně znám výroky některých kněží tohoto hnutí, kteří chápali členství jako členství v ROH, ve svazu mládeže či ve svazu přátel SSSR. Myslím, že trochu bagatelizovali svůj postoj. Na druhé straně je zapotřebí si uvědomit, že velká část lidí neměla odvahu postavit se režimu právě proto, že je předúnorová politická scéna a částečně právě tito představitelé církve zklamali. Ale nemohu souhlasit s výroky, že proti komunistické totalitě bojovala jen hrstka lidí. Spočtíme si uvězněné biskupy, kněží, řeholníky a řeholnice, skauty, sokoly, orly, junáky, sedláky, živnostníky. A na jednom z význačných míst stojí také vojáci, jak ze západní fronty, tak i část z té východní. Budme pravdiví k sobě i ke dru-



*Kněžské svěcení Dominika Duky v biskupské kapli v Litoměřicích (22. 6. 1970).*



Dominik Duka jako absolvent Cyrilometodějské bohoslovecké fakulty v Litoměřicích (rok 1970).



Dominik Duka v Jáchymově (rok 1972).



Malý Jaroslav Duka ve věku 5–6 let v tatínkově vojenské čepici – pilot i s výzbrojí.

hým. Především si vážme těch, kteří obstáli. Platí slova „A hrdý buď, žeš nezradil...“ Posuzujme, suďme spravedlivě, ale neztracujme, když neznáme vnější i vnitřní situaci těch, kteří zklamali. Někdy i pomocná ruka protivníka, který si mě vážil a ctil můj postoj, který byl vlastně protikladem, byl lidsky charakternější a silnější osobou, než je ideologie. Tak mohu říci, že i z řad některých členů známé komunistické strany se mi dostalo v kritické chvíli pomoci. Byli lepšími lidmi, než komunisty.

## PO SAMETOVÉ REVOLUCI

**Po sametové revoluci jste konečně mohl působit veřejně a ten čas jste využil úctyhodným způsobem. Přes 10 let jste byl sídelním biskupem v Hradci Králové – jak na tu dobu vzpomínáte, podařilo se Vám vše, co jste v této funkci chtěl vykonat?**

V tomto roce dovrším 25 let biskupské služby ve svém rodném městě a na svatojohannském stolci v Praze. Byla to náročná léta spojená často i s velkými zklamáními a s ne vždy potřebnou mírou kompetencí, přátelství a kněžského bratrství. Ale byla tu také pomoc a podpora nepřeberného množství bratří a sester, věřících i hledajících.

**Liší se nějak zásadně role a povinnosti sídelního biskupa a arcibiskupa pražského/primase českého?**

Mohu říci, že jak v Hradci Králové, tak v Praze jsem vstoupil do mokasínů svých předchůdců. Jak arcibiskup Otčenášek, tak i kardinál Vlček byli lidé velkých úkolů. Tyto úkoly bylo třeba dokončit. Děkuji Pánu Bohu, za to, co se podařilo. Co je viditelné i to, co zůstává v srdcích těch, kterým jsem sloužil. Rozdíl mezi královéhradeckou diecí a pražským arcibiskupstvím spočívá v tom, že v Praze se nutně setkáváte a spolupracujete se státními orgány, protože působení církve vstupuje do řady oborů

a institucí. Rovněž tak je třeba si uvědomit, že sídlo arcibiskupa je příliš viditelné a viditelné je i na panoramatu Prahy. Kromě toho sem patří i spolupráce s diplomatickými zastoupeními. Jako předseda ČBK musíte vstupovat do kooperace v rámci evropské církve.

**V roce 2013 jste se účastnil konkláve, které zvolilo papeže Františka. Můžete k tomu sdělit nějaké osobní poznatky?**

Účast v konkláve byla pro mne velkým duchovním zážitkem a chtěl bych ujistit všechny, že legitimita papeže Františka byla potvrzena i atmosférou přítomnosti Ducha svatého. Nejruznější spiklenecké a legendární články o tom, jak to v konkláve vypadalo mně vedou nejenom k úžasu, ale mohu říci i k úsměvu. Především nechápu kněze a některé teology, kteří si vymýšlejí takovým způsobem, že dosahují úrovně Karla Maye, který na divokém západě nikdy nebyl, a někteří i úrovně Járy Cimrmana.

## SOUČASNOST

**Čím se zabýváte a jak žijete nyní? Co Vám dělá radost a co starost?**

Ujišťuji, že nežiji ve Vatikánu, ale v Praze na Hradčanském náměstí a snažím se pomáhat, kde je třeba. A díky Bohu, že především každodenní řízení arcidiecéze byl ochoten převzít můj nástupce Otec arcibiskup Jan Graubner, který má téměř dvojnásobné zkušenosti s vedením diecéze.

**Co byste chtěl na závěr vzkázat čtenářům časopisu Setkání?**

Zdravím čtenáře českobudějovického Setkání. Rád jezdím k vám do Budějovic a do vašeho kraje, do krásných jižních Čech.

*Ptal se Petr Samec*

## Poznámky pod čarou:

- <sup>1)</sup> Jde o citát z románu Julesa Verna „Země šelem“, kde je líčeno bezdůvodné vyvraždění anglických osadníků v červnu 1857 ve městě Cawnpore (pozn. redakce).
- <sup>2)</sup> Křestní jméno Otce kardinála je Jaroslav (pozn. redakce).

# Jaký má být kněz pro 21. století?

**Církev v Čechách a na Moravě má pět formačních domů pro budoucí kněze. Jsou to semináře v Praze, v Olomouci, seminář „Redemptoris Mater“ v Českých Budějovicích, „Nepomucenum“ v Římě a tzv. „Konvikt“ – nultý přípravný ročník, který sídlí také v Olomouci.**

Kolik se každý rok připravuje seminaristů v těchto domech na kněžství? Tabulky s počty se proměňují, ale střízlivě můžeme v součtu hovořit o 50 – 60 bohoslovcích připravujících se každý rok na služebné kněžství. Spíše než počty nás ale zajímá obsah formačního procesu. Proto nad otázkou v úvodu článku společně přemýšlejí a diskutují bohoslovci a představení Arcibiskupského semináře v Praze od jara 2022. Co vyprovokovalo tuto iniciativu, která se prolнула s probíhající synodou?

Rektor pražského semináře Jan Kotas říká: „*Během posledních let jsme si v semináři postupně uvědomili, že nelze formaci vést efektivně dál jen na základě pouhé přítomnosti bohoslovců v seminární komunitě, společné modlitby, společného studia na fakultě. A to vše za doprovodu představených, kteří mají seminaristy inspirovat a nabízet i určitý korektiv. Očekávání, že tyto prvky samy o sobě způsobí, že po pěti až sedmi letech vyjdou ze semináře přiměřeně zralí a zdatní kněží, se ukázalo jako velmi nerealistické. Máme před očima také proměnu církevního života, k níž nás s autoritou Petrova nástupce vede papež František – synodální styl. Kněží jsou důležitou a nezastupitelnou součástí organismu církve a její misie. Aby mohli budoucí kněží svou náročnou roli a úkol v církevním společenství zvládnout – tedy postavení pastýře, který učí, vede a uděluje svátosti – musejí mít zdravě lidsky i duchovně vystavěnou osobnost. Souvisí s tím kromě solidního teologického vzdělání také řada osobních a profesních dovedností, které se v současné společnosti běžně očekávají od lidí pracujících v pomáhajících profesích, v manažerských a týmových rolích a v práci s lidskými zdroji.*“

Společné hledání seminaristů a formačního týmu na otázku v úvodu mělo dva kroky, jejichž výsledky bychom rádi představili. Domníváme se, že naše tázání v sobě nese i principiální otázku – jakou podobu má církev ve 21. století mít, jak za ni neseme osobní konkrétní zodpovědnost. Pro jaké úkoly se připravují budoucí svěcení služebníci církevního společenství? První krok v našich úvahách vyrůstal z potřeby formačního týmu: Jaký smysl a poslání má kněžský seminář dnes? O poslání, vizi a hodnotách semináře jsme uvažovali – rektor J. Kotas, vicerektor Ch. Pšenička O.Praem, spirituálové J. Brož a J. M. Vianney Dohnal OFM – společně se 4 laiky, dvěma muži a dvěma ženami, kteří žijí v církvi a je jim blízké i formační prostředí semináře. Po 8 intenzivních setkáních jsme zformulovali následující **poslání semináře**: „Seminář je pro bohoslovce: čas pro osobní, lidské a duchovní dozrání – poznání sebe, Pána a církve; Je to **prostor** naučit se (v uvozovkách) „kněžskému řemeslu“ podle vzoru Krista služebníka; a (konečně) je to cesta, na níž má (kandidát svěcení) udělat definitivní životní rozhodnutí a s potvrzením církve vykročit do služby Ježíšovi, Jeho církvi a její misii.“ Seminář je místem, kde jde o proces. Toto vše se děje v „hodnotovém poli“ důvěry a úcty, otevřenosti, zaměřenosti na cíl a zodpovědnosti.

Skupina seminaristů postupně definovala pět oblastí způsobílostí, které by budoucí kněz měl rozvíjet během základní for-



Pohled na kupoli seminární kaple Nejsvětějšího srdce Páně.

mace: lidská zralost – osobní individualita, budování vztahů, spiritualitu – duchovní život, pracovní návyky, profesionalita. Druhý krok ve formulaci konkrétního plánu formace spočíval v práci tzv. „Programové skupiny“ složené opět z týmu formátorů, bohoslovců – dobrovolníků a externistů – laiků, dohromady cca 10 členů. Ti formulovali konkrétní cíle, nástroje, formy a způsoby ověření v procesu formace ve zmíněných pěti oblastech způsobílostí kněze. Co se podařilo definovat a utřídit?

## Lidská zralost

„O věřící (...) mají pečovat jako otcové v Kristu. Stali se svému stádcu dobrovolně vzorem (srov. 1 Petr 5,3). Proto ať svou obec tak řídí a tak jí slouží, aby si opravdu zasloužila být nazývána jménem, jímž je označován jedině Boží lid, a to jako celek: Boží církev (srov. 1 Kor 1,2; 2 Kor 1,1; a jinde). Ať pamatují, že mají svým každodenním životem a každodenní péčí ukazovat věřícím i nevěřícím, katolíkům i nekatolíkům obraz skutečně kněžské a pastýřské služby a všem vydávat svědectví pravdy a života.“ Tyto vysoké nároky na osobnostní stránku kandidátů kněžství klade II. Vatikánský koncil v dokumentu *Lumen Gentium* v čl. 28.





Návštěva apoštolského nuncia Mons. Okolo v březnu 2023.

Režisérka Barbara Herz se v jedné divadelní hře zabývá také otázkou, kdy je muž dospělý. Je to moment, kdy se stává otcem? Ústřední postava této hry, Patriarcha, říká: „Dospělost přichází v momentu, kdy člověk dokáže přijmout do svého života nějakou vyšší službu.“ Patriarcha uvádí, že je to „lev zapřažený v pluhu“, ne vykastrovaný býk, ale někdo, kdo si uvědomuje vlastní sílu a hodnotu, ale dokáže překonat svůj primární egoismus a udělat něco víc. Právě na toto přijetí služby se B. Herz ptala ve svých rozhovorech a pro některé muže to byla například snaha riskovat vlastní život. Jeden z dotazovaných převáděl během komunistického režimu lidi přes hranice a pak za to byl na 16 let odsouzený do Jáchymova. Pro jiné to bylo právě například stavění lega s dětmi místo usilování o docenturu.

Pět cílů této oblasti zní: 1) Seminarista je člověk, který zná sám sebe. 2) Seminarista je člověk, který si osvojí návyky sebezpečí. 3) Seminarista ví, kde projevit a kde omezit svou individualitu. 4) Seminarista je otevřený a v kontaktu se světem, setkává se s lidmi „z venku“. 5) Seminární program bude podporovat individualitu seminaristy.

Nástroji k dosahování těchto zralostí jsou víkendové semináře o sebepoznání, o sebereflexi. Není to jen teorie, ale zkušenostní báze – někdy pod vedením zkušených lektorů, jindy na poli seminární komunity (pobyt na horách, společná brigáda, nejružnější praxe – ve zdravotnictví, s mládeží, ve farnostech). Velmi se osvědčila spolupráce s tzv. mentory. Tedy kněžími, kteří vedou jednotlivého bohoslovce během jeho formace (jsou z jiné, než domovské farnosti seminaristy) a uvádějí jej do praxe života farnosti – jsou inspirací i korektivem na jeho začínající cestě pastorační péče.

### Budování vztahů

„Budoucí kněz se má tím, jak roste v lásce, snažit rozvíjet svou vyrovnanou a zralou schopnost navazovat vztahy s bližními. Je totiž především povolán k hluboké lidské a duchovní vyrovnanosti, která mu umožní, poté co překoná všechny formy sebezprosování a afektivní závislosti, být člověkem společenství, poslání

a dialogu. Tak bude schopný darovat se Božímu lidu velkoryse a obětavě s myšlenkou na Pána, jenž za druhé dává svůj život.“ Tak hovoří dokument „Ratio fundamentalis“ o výchově službě budoucích kněží (2016).

Tři obecné cíle formace na tomto poli zní: 1) Bohoslovec navazuje přirozeně mnohočetné vztahy. 2) Bohoslovec se umí ve vztazích orientovat, ví, jak vztahy fungují po teoretické stránce. 3) Bohoslovec umí žít ve vztazích podle příkladu Ježíše.

Jak konkrétně dosahovat těchto nároků? V praktické rovině jsou to pastorační praxe během roku ale i o prázdninách, pravidelné setkání s hosty v semináři (novinář, politik, výtvarník, terapeut, sexuolog, kněží z praxe). Je to i osobní rozvojová terapie. V teoretické rovině pak pořádání seminářů o vztazích – „Na cestě k sobě“, „Sexualita v celibátu“, seminář „Prevence zneužívání“.

### Spiritualita – duchovní život

„Duchovní formace se zaměřuje na posílení a podporu spojení s Bohem a s bratry, v přátelství s Ježíšem Dobrým pastýřem a v poddajnosti Duchu Svatému (srov. Presbyterorum ordinis, č. 12). Tento niterný vztah formuje seminaristovo srdce k velkorysé a obětující se lásce, která představuje počátek lásky pastorační.“ Ratio fundamentalis (2016)

Střed duchovní formace je „osobní sjednocení s Kristem.“ Modlitba proniká celý seminární život. Spolu i v tichu samoty se seminaristé učí žít s Hospodinem, rozjímat jeho slovo a otevírat mu své životy. Nezanedbatelným formačním prvkem je pravidelné a systematické duchovní vedení/doprovázení. Nástrojem Ducha Svatého při formaci jsou také roční duchovní cvičení a v průběhu roku konané duchovní obnovy (rekolekce).

Základní cíle jsme formulovali takto: 1) Seminarista prohlubuje svůj vlastní specifický osobní duchovní život. 2) Seminarista prohlubuje duchovní život orientovaný k tomu, že se stane knězem. 3) Seminarista roste v chápání a užívání tradičních katolických nástrojů duchovního života. 4) Seminarista zná a rozvíjí „obecnou spiritualitu“ (vnímavost pro krásu, umění).



Přednáška na víkendové akci Tammim pro mladé muže, kterou pořádají bohoslovci 2x ročně.

Seminaristovi je vlastní „katolická spiritualita“ (vztah k Písmu, Panně Marii, Breviář apod.), má „*sentire cum ecclesia*“ – dává těmto pilířům duchovního života „osobně osvojitelný obsah. Zná různé spirituality. Je kvalifikovaný doprovázející – má vzdělání v hodegetice (umění duchovního doprovázení), umí rozlišovat.

### Pracovní návyky

Budoucí pastorační praxe a evangelizační poslání kněze vyžaduje tvořivé a odpovědné nastavení osobního přístupu. Týmová spolupráce v kněžském společenství i ve vedení farních obcí vyžaduje schopnost vykonávat autoritu a delegovat úkoly. „*V církvi, která je domem a školou společenství... je kněz povolán k tomu, aby byl „mužem budujícím společenství“.*“ *Ratio fundamentalis* (2016)

1) Bohoslovec umí nést zodpovědnost a vykonávat pravomoc. 2) Umí zacházet s autoritou vlastní i ostatních. 3) Bohoslovec umí partnersky spolupracovat, delegovat. 4) Upevňuje se v získání dobrých návyků v oblasti vnitřní disciplíny – osobním řádu práce a odpočinku, zdravých pracovních návyků. 5) Bohoslovec si stanovuje přiměřené cíle. 6) Bohoslovec postupně dosahuje pastorační a liturgické dovednosti. 7) Je dobrým katechetou, připravuje na přijetí svátostí. 8) Bohoslovec se učí strukturovaně s porozuměním provázet na duchovní cestě. 9) Rozumí své budoucí službě jako misijnímu poslání. 10) Chápe svou službu, kde využívá svá specifická obdarování. Zásadním formačním polem této oblasti je seminární komunita, která poskytuje bohoslovcům víc inspirace než konfrontace. Obdobně působí i tým formátorů – deleguje úkoly, reflektuje osobně i společně dosahování společně stanovených cílů. Bohoslovci nejsou v semináři hosté, ale spoluodpovědní. Studium na KTF UK je nejen prostředím k nabytí akademického vzdělání, ale formuje bohoslovce ke kázni v systematickém studiu.

### Profesionalita – management farnosti

Praktické aspekty práce ve farnostech jsou do značné míry svým rozsahem těžko zařaditelné do rámce základní formace ke kněžství. Budoucí kněží nemohou v rámci časové i mentálně náročné formace pomýšlet na studium další vysoké školy, kde by získali potřebné dovednosti. Přesto je důležité, aby se budoucí faráři orientovali v mnoha praktických oblastech správy farnosti a především dokázali zapojit do činnosti společenství široký okruh spolupracovníků, kteří se o uvedené oblasti podělí. Mnoho z těchto oblastí lze „outsourcovat“ činností laiků, dob-



Gregoriánská seminární schola – zpěv při památce Všem věrných zemřelých, Vyšehrad, 2022.

rovolníků, externistů, biskupství, neziskových organizací. V jistém slova smyslu „manažerská role“ faráře je ale nezastupitelná. Duchovní správci by měli mít o uvedených oblastech alespoň základní povědomí: Strategické řízení místního společenství; Statutární orgán farnosti; Správce majetku; Řádný hospodář; Personalista; Reprezentant, který buduje vztahy; Fundraiser pracující s dárci a potenciálními sponzory; Administrátor dotací a darů; Iniciátor a koordinátor činnosti „sociální odpovědnosti“; Manažer – jednak svého času (time management) a také církevního společenství, ve kterém by měl řídit a koordinovat veškeré činnosti; Cílem není převychovat duchovní, ale pouze jim poskytnout základní vhled do všech agend, za které odpovídají, a naučit je manažersky zvládat přerozdělení své práce. Jsou pořádány kurzy se zaměřením na dané oblasti jako nepovinná součást studia KTF UK.

### Vize semináře

Chtěli jsme dát nahlédnout do obsahu toho, co vše patří do výbavy kněze katolické církve. I z tohoto náznaku je jasné, že takový superman, který by vše naplnil bezesbýtky, po světě nechodí. Seminář jen zasívá, otevírá obzory... Na tzv. základní formaci v semináři mají navazovat mnohačetné nabídky dalšího vzdělání, rozvoje a podpory života kněží. Je radostí konstatovat, že se tak již mnohde děje. Seminář nevyprodukuje univerzálního – unifikovaného kněze, připraveného k jakémukoli úkolu. Vhodné umístění kněze je klíčová úloha odpovědných v církvi. Zásadní charakteristikou kandidáta svěcení je – „*muž, který vše ve svém životě postavil na vztahu ke Kristu.*“

Cílem období základní formace je pomoci budoucímu knězi, aby mohl „*přestat řešit sám sebe*“, aby (do)putoval k sebepoznání (vedoucí k) sebepřijetí (vedoucí k) sebeodevzdání (Bohu a lidem a myslel to vážně). Formační tým usiluje pomoci mužům směřujícím ke kněžství, aby znali své dary i křehkosti – „*aby věděli, kdo jsou.*“ Měli „*tvořivou odvahu*“ a misijní nasazení – při vědomí toho, „*že daleko důležitější je to, že jako kněz žiji, než věci, které jako kněz konám.*“ Aby byli muži opravdového duchovního života – kompetentní průvodci na cestě do Božího království. Dnešní doba potřebuje skutečné otce.

Naše vize semináře tedy je „*být domem s otevřenými dveřmi, kterým procházejí muži s láskou a vášní pro Ježíše. Usilují všechno v životě podřídit Jemu a staví Jeho církev na živých vztazích.*“

Seminární formační tým ArcS Praha



DOHNAL  
J. M. Vianney  
(SPIRITUÁL)

BROŽ  
Jaroslav  
(SPIRITUÁL)

ZLOCH  
František  
(HK)

KOTYASH  
Roman  
(EXARCHÁT)

STERŽIK  
Josef  
(LTM)

PŘEVŘÁTIL  
Petr  
(PHA)

KŘÍŽ  
Ondřej  
(PHA)

UCHÁČ  
David  
(PHA)

KOVANDA  
Tomáš  
(PHA)

ŠILHAVÝ  
Prokop  
(PHA)

KOTAS  
Jan  
(REKTOR)

PŠENÍČKA  
Christian  
(VICEREKTOR)



ARCIBISKUPSKÝ  
SEMINÁŘ PRAHA  
2023



**Prosme Pána, ať pošle dělníky na svou žeň**

VRANA  
Karel  
(PHA)

ZUMR  
Zdeněk  
(PHA)

SOBOTKA  
Jakub  
(PHA)

PELIKOVSKÝ  
Jeroným  
(HK)

ŠIMER  
Ondřej  
(PHA)

BARABÁŠ  
Jindřich  
(HK)

SIROVÁTKA  
Štěpán  
(PHA)

POPPR  
Vojtěch  
(PHA)

## Modlitba za Bohoslovce

Pane Ježíši Kriste, dobrý pastýři, děkujeme, že každého voláš jménem.  
Prosíme, dej všem lidem odvahu přijmout Tvé pozvání k životu pro Boží království.  
A všem seminaristům žehnej v rozhodnutí sloužit Tobě a lidem. Amen.

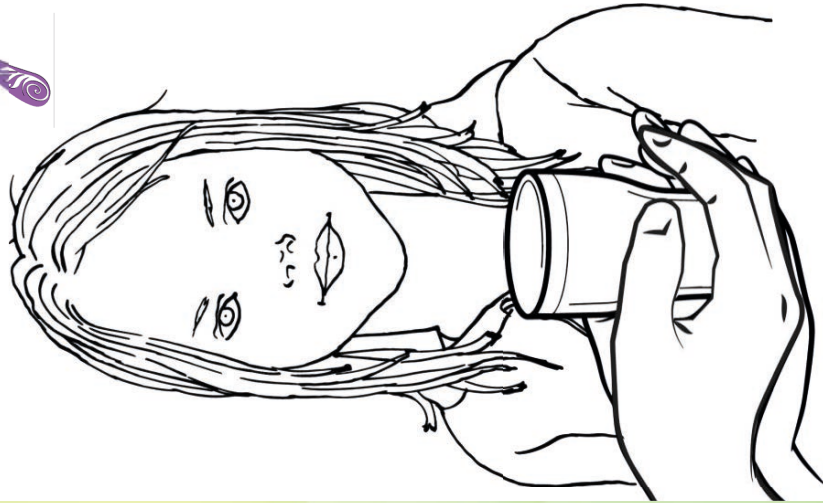
Vaše vytrvalé modlitby jsou nám oporou a Vaše konkrétní štědrost  
nám umožňuje pouštět se do aktivit, které rozvíjejí lidské a pastorační dovednosti  
budoucích kněží. Děkujeme!

ARCIBISKUPSKÝ SEMINÁŘ  
[www.seminar-praha.cz](http://www.seminar-praha.cz) | [rektor@seminar-praha.cz](mailto:rektor@seminar-praha.cz)  
číslo účtu: 162795379/0800  
variabilní symbol: 1234

QR PLATBA



## SLOVO ŽIVOTA



«Kdo podá třeba jen číši studené vody jednemu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: neprijde o svou odměnu.»

(Mt 10, 42).



«Jenom sklenici vody?  
Ale to je tak malé gesto.»



«Nezáleží na tom, jestli můžeme dát hodně nebo málo. **Důležité je, "jak" dáváme**, kolik lásky vkládáme i do malého gesta pozornosti vůči druhému.



Sklenice " studené " vody se zdá jako malé gesto, **ale z Božího pohledu velké, pokud je vykonáno v Jeho jménu, totiž z lásky.**



«Co říká Slovo života tohoto měsíce?»



Slovo života tohoto měsíce nám může pomoci **znovu odhalit hodnotu každé naší činnosti**: od úkolů do školy, přes zodpovědnost v rodině nebo v aktivitách, které děláme, ve farnosti, s kamarády...



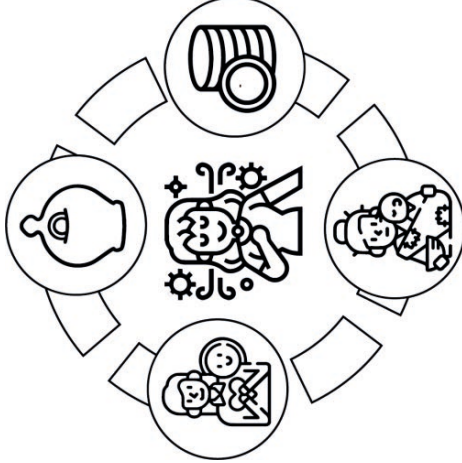
Všechno se může stát pozornou a horlivou službou.



«A jaké jsou důsledky?»



Láska nám dá nové oči, abychom vnímali to, co ostatní potřebují, a šli jim vynalézavě a velkoryse vstříc.



DARY BUDOU KOLOVAT, PROTOŽE LÁSKA VYVOLÁVÁ LÁSKU. RADOŠT SE ZNÁSOBÍ, PROTOŽE " BLAŽENĚJŠÍ JE DÁVAT NEŽ DOSTÁVAT."

Ježíš nás žádá o něco velmi náročného: nezastavit proud Boží lásky. Žádá nás, abychom s otevřeným srdcem a konkrétní službou oslovili každého muže a ženu a překonali své kategorie a soudy.



Chce naši aktivní, tvořivou a odpovědnou spolupráci pro společné dobro, počínaje každodenními malíčkostmi. Ale zároveň nás neopomene odměnit: **bude nám vždy stát po boku, pečovat o nás a doprovázet nás v našem poslání.**



Upraveno ze Slova života od Patrizie Mazzolaové a týmu



# Milujme s pozorností

"Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu." (Mt 10,42)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a žít i ty?



Mnoho lidí chce slyšet Ježíše: je to 12 apoštolů, které vyvolil a kteří jsou stále s ním. Ale je to také mnoho dalších lidí, kteří ho chtějí poznat. A Ježíš chce, aby jeho zpráva dorazila také k nim.



Vysvětlí tedy apoštolům, jak to dělat, aby milovali všechny jako on. Když půjdou do měst a do vesnic, mohou dát poznat Jeho učení všem těm, kteří je přijmou v jejich domech.



Pak dá příklad: kdo dá i pouhou skleničku vody jednomu z těchto nejmenších, dostane svou odměnu. Ano, voda byla vzácná! Ježíšova láska je pozorná a jemná. Taková má být i naše láska a Ježíš z nás bude mít radost!



V Indii, Ajala a její kamarádky, se domluvily, že udělají něco, aby získali peníze pro chudé lidi. A tak začaly vyrábět náhrdelníky na prodej.



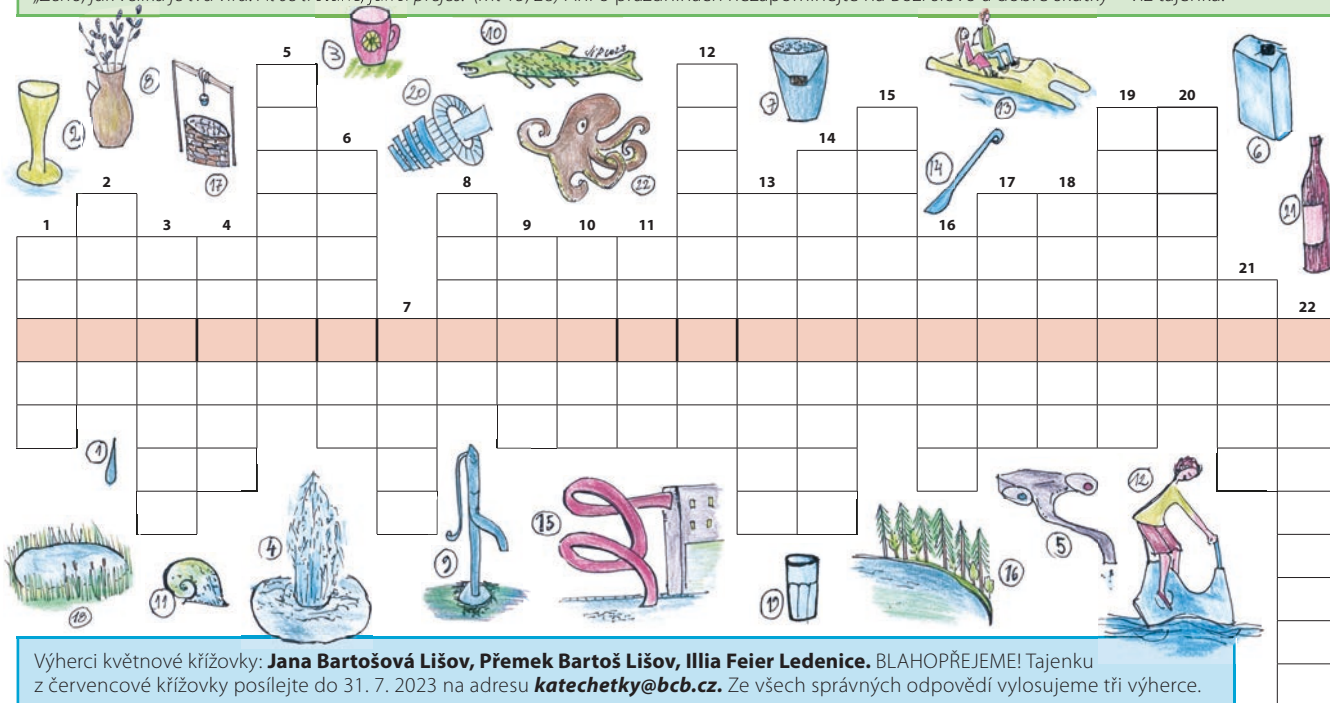
Jednou Ajala přijde s velkou krabicí plnou korálků mnoha barev! Veliká radost pro všechny! Ten den se Ajala vrací domů spokojená, že udělala dárek pro Ježíše...ale také trochu ustaraná – teď už nemá nic!



Po nějakém čase přijde den jejich narozenin. Jedna kamarádka jí přinese velký balík-dárek. Uvnitř je: veliké množství korálků ve tvaru kytiček! I Ježíš k ní byl tak štědrý!

© PAFOM, Obrázky a text připravilo Centrum gen 4. Gen 4 jsou malé děti z Hnutí fokoláre založeného Chiarou Lubichovou.

"Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu." (Mt 10, 42)  
"Ženo, jak veliká je tvá víra! At' se ti stane, jak si přeješ." (Mt 15, 28) Ani o prázdninách nezapomínejte na Boží slovo a dobré skutky – viz tajenka.



Výherci květnové křížovky: **Jana Bartošová Lišov, Přemek Bartoš Lišov, Illia Feier Ledenice.** BLAHOPŘEJEME! Tajenku z červencové křížovky pošlete do 31. 7. 2023 na adresu [katechety@bcb.cz](mailto:katechety@bcb.cz). Ze všech správných odpovědí vylosujeme tři výherce.

# Kapely probouzely České Budějovice

**Spolek Most – České Budějovice ve spolupráci s Pastoračním střediskem uspořádal 20. května 2023 již 3. ročník křesťanského letničního pouličního festivalu WAKE UP!**



Smyslem festivalu je promodlit město a kraj, vyjít jednotně do ulic s křesťany ostatních denominací, oslavovat Boha na veřejném prostranství a dát kolemjdoucím příležitost se setkat s živou radostnou vírou uprostřed ruchu tohoto světa. „Na devíti místech v historickém centru Českých Budějovic zazněly modlitby zpěvem, tancem a slovem za město a kraj,“ vysvětluje Iva Hojková z Pastoračního střediska, která se podílela na přípravě festivalu, a doplňuje namátkový výběr z letošní nabídky: „V Háječku se modlil soubor biblické tance, na Lannově třídě věřící z neokatechumenátního hnutí, před konzervatoří kapela Ne-strach ze Strakonice a na velkém pódiu na Sokolském ostrově se vystřídaly kapely z církevního společenství Cesta života.“ Další účinkující přijeli mimo jiné z Horažďovic, Prahy a Vimperka. Festival se pořádá za finanční podpory Statutárního města České Budějovice a Biskupství českobudějovického. Počasí bylo ideální, a to nalákalo hodně lidí k procházce.

„Přijela jsem na festival až z Horažďovic, protože mě myšlenka se takto modlit za město a kraj velice zaujala,“ vypráví Radka Nosková. „Bylo nádherné procházet se městem, ve kterém se line hudba chval a uctívání a slyšet na veřejném prostranství svědectví o působení Boha v životě lidí.“

V Krajinské ulici chválila Pána tradičně již kapela církevního společenství HOPE, jehož členkou je i Alice Nováková: „Děkuji moc za možnost být součástí festivalu. Já jsem třeba extrémně vděčná, že takový festival v Budějovicích je. Letos jsem si to opravdu velmi užila.“

Závěr festivalu se konal u velkého pódiu na Sokolském ostrově, kde se věřící různých křesťanských denominací za doprovodu písní chval kapely Trinity Worship Band přimlouvali za různé skupiny lidí, jako jsou děti, mládež, muži a ženy, otcové a matky, prarodiče a senioři, ale také za hledající lidi a žehnali jim. Modlitební záštitou celého festivalu byly, tak jako v předchozích letech, italské sestry Dcery Nejpokornější Matky, služebnice Vykoupení, působící v Českých Budějovicích, které se po celou dobu festivalu modlily před Nejsvětější svátostí.

„Na festival WAKE UP! České Budějovice navazuje festival Boží den, který připravujeme s týmem zapálených dobrovolníků a proběhne v sobotu 16. září na Sokolském ostrově,“ doplňuje otec Tomas van Zavrel, který je předsedou Spolku Most a iniciátorem festivalu a dodává: „Boží den toto léto proběhne taky v Sušici a v Horažďovicích.“

Eva Haláčková

## POUŤ K PANNĚ MARII KLOKOTSKÉ

čtvrtek 10. srpna 2023

**19:00** Varhanní koncert  
(Ladislav Šotek, Štěpán Sova - varhany a Karolína Berková, Eliška Janouchová - zpěv)

sobota 12. srpna 2023

**8:00** Mše svatá s P. ThLic. Martinem Sedloňem, OMI (misionář milosrdenství)

**10:00** Mše svatá s Mons. ThDr. Vlastimilem Kročilem Ph.D.  
(diecézní biskup českobudějovické diecéze)

**15:00** Zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání

**17:00** Mše svatá s P. Karlem Zaiserem, OMI (misionář z Rakouska)

neděle 13. srpna 2023

**10:00** Mše svatá s P. Mgr. Tomášem Cyrilem Havlem, Dr. theol. CFSs  
(vyučující na TF JU, šéfredaktor časopisu pro děti Duha)

**15:00** Zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání

V sobotu dopoledne (8 - 13 h) bude ke kostelu přístup autem omezený. Na této akci se bude fotografovat.  
Živé přenosy (s výjimkou sobotní mše sv. v 10.00 h) můžete sledovat na [www.klokoty.cz](http://www.klokoty.cz).

ŘKF Klokoty OMI



# Pastorační středisko odstartovalo další 2 nové evangelizační festivaly

**V katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích Pastorační středisko při Biskupství českobudějovickém s týmem 10 dobrovolníků pořádá každý poslední pátek evangelizační večer, na který jsou aktivně zváni kolemjdoucí.**

Před Letnicemi se konal 3. ročník festivalu Wake up!, při kterém se na veřejném prostranství našeho města modlilo 10 souborů zpěvem, slovem anebo tancem. Tím evangelizační úsilí Pastoračního střediska nekončí. Léto je tu a tím i sezóna venkovních festivalů. Chceme vám představit dvě nové evangelizační akce, které jsme tento rok připravili. „Prozatím míříme do Sušice, Horažďovic a Českých Budějovic, ale do dalších let se chystáme do nových měst naší diecéze. Vše je odvislé od kvalitního týmu dobrovolných spolupracovníků z řad křesťanů různých denominací a finanční spoluúčasti daného města,“ vysvětluje otec Tomas van Zavrel, iniciátor těchto festivalů.

## FamilyFest

Po FamilyFestu v Českých Budějovicích, který se konal k příležitosti svátku matek a Týdne pro rodinu, proběhne další FamilyFest v sobotu 15. července na říčním ostrově Santos v Sušici. Chce nabídnout relaxaci pro celou rodinu a zároveň nenásilnou cestou hlásat radostnou zvěst. Pevnou součástí festivalu je divadlo s evangelizačním přesahem. V Sušici se návštěvníci mohou těšit na divadlo „Já jsem to“. „Přinášíme tři známé a vtipně zpracované lidové pohádky: O Jeníčkovi a Mařence, O velké řepě a O kohoutkovi a slepičce,“ prozrazuje Vít Marčík ml. „Chceme celou rodinu vtáhnout do světa loutek, které své příběhy vypráví na kolotoči. Nestydíme se za svou víru a nikomu ji nevnučujeme. Představení je vhodné pro všechny, ale všechny představy asi neuspokojíme,“ dodává známý jihočeský loutkář s úsměvem.

„Dalším pilířem festivalu jsou soutěžní stanoviště a kreativní dílny pro děti,“ říká otec Tomas van Zavrel, kterého si návštěvníci budou moci poslechnout při pásmu hudby a příběhů na pódiu paralelně s dětským programem. Chvály jsou třetím pilířem festivalu a čtvrtým je modlitba. V areálu bude také modlitební stan, kde budou mít návštěvníci možnost přijmout přímlovnou modlitbu za své starosti a trápení. Je to vlastně přirozený bonus křesťanského rodinného festivalu, ke kterému jsou všichni věřící povoláni, aby Boží milost mohla proudit. Trápení se nemusí hned vyřešit, ale jak říká moudré rčení: sdílená bolest je poloviční bolest, stejně jako sdílený smutek je poloviční smutek. Více na [www.familyfestival.cz](http://www.familyfestival.cz).

## Boží den

Boží den je multižánrový festival, který se toto léto uskuteční v Horažďovicích, v Sušici a v Českých Budějovicích. Chce obyvatelům a návštěvníkům města nabídnout prožití jedinečného Božího dne plného pohody, lásky, harmonie – Božího doteku. „Chceme na pár hodin zastavit čas, aby se lidé v této uspěchané době mohli zastavit, zamyslet se, otevřít se Boží přítomnosti, slyšet Jeho hlas; prostor, kde je možné si popovídat o tom, co nás trápí,

co nás zklamalo, co nám překáží jít dál,“ vysvětluje otec Tomas a pokračuje: „Dnešní svět jede jak rychlík a někdy zapomínáme, že je potřeba zaparkovat a zůstat alespoň pár hodin v přítomnosti Boží. Navíc mnoho lidí hledá Boha, ale nemůže Ho v hluku každodennosti najít.“

V Sušici jsme na to vybrali nádherné poutní místo Andělíček (12. 8. 2023), kde kromě chválových písní Kláry Vaníkové budou v bočních kaplích k dispozici dvojice přímlovců ke společné modlitbě a bude také možnost osobního rozhovoru s psychoterapeutkou. I zde budou připravené aktivity pro děti, aby rodiče mohli využít čas pro ztišení a duchovní natankování. V Horažďovicích se bude podobný program konat na Parkánech (21. 7. 2023) a v Českých Budějovicích na Sokolském ostrově (16. 9. 2023). Více na [www.boziden.cz](http://www.boziden.cz). „Oba festivaly jsou spolufinancovány Spolkem Most,“ vysvětluje otec Tomas. „Část výnosu z Postní almužny se použije na dofinancování těchto akcí a nákup Biblí a dalších materiálů k rozdávání.“ Pokud by někdo souzněl s touto formou evangelizace, může se zapojit modlitbou, ale také finančně přes [www.podportenas.online](http://www.podportenas.online) nebo [www.spolekmost.cz](http://www.spolekmost.cz).

Iva Hojková

## Z diáře otce biskupa VLASTIMILA KROČILA

- 1. 7.** 14:00 Strýčice: mše svatá
- 2. 7.** 9:30 Skočice: mše svatá
- 9. 7.** 9:30 Strakonice: mše svatá
- 13. 7.** 17:00 Dobrá Voda u Nových Hradů: modlitba růžence, mše svatá
- 15. 7.** 10:00 České Budějovice, katedrála: jáhenské svěcení
- 16. 7.** 9:30 Veselá u Kamenice nad Lipou: mše svatá, žehnání oltáře
- 12. 8.** 10:00 Klokoty: mše svatá
- 13. 8.** 10:00 Bechyně: mše svatá
- 15. 8.** 17:30 Ktiš: mše svatá pro účastníky tábor ENTER JUNIOR
- 20. 8.** 10:00 Rožmitál na Šumavě: mše svatá
- 2. 9.** Koclířov: svěcení kaple
- 3. 9.** 10:30 Andělíček (u Sušice): poutní mše svatá
- 9. 9.** 14:00 Borovany: biřmování
- 10. 9.** 10:30 Sepekov: pout

Změna vyhrazena

# SLOVO o naději

**V týdnu 12.–16. června 2023 ožil strakonický kostel sv. Markéty každý večer programem duchovní obnovy SLOVO o naději, která v jednotlivých dnech rozvíjela letos, jak napovídá název, téma naděje.**

V každodenním rámci mše sv., přednášky, občerstvení, setkání ve skupinkách a modlitby chval s možností svátosti smíření a přímluvné modlitby, se měnily aspekty a úhly z nichž se zabýváme spojujícím tématem. Postupně jsme šli od pozvání k naději, přes ohrožení naší naděje a prameny, kde čerpat, až k povzbuzení, že naděje neumírá díky Boží moci. Poslední den byl věnován předávání naděje. „*Velice se mi líbilo zvolené téma a oslovila mne přednáška P. Rafaela. Z jeho slov vyzařovala velká naděje a láska k Bohu. Při páteční modlitbě chval byla na všech lidech vidět velká radost i naděje,*“ svěřuje se Helena Veselková.

Obnovu připravuje tým farníků, někteří téměř celý školní rok, jiní intenzivně během programu, ale mnozí se zapojují také přípravou občerstvení či technického zázemí. Petr Dvořák, jeden z hlavních organizátorů, je povzbuzen přítomností Ducha Svatého: „*Viditelně se odrážel na tvářích nás, Božích dětí, během celého týdenního programu a byl při nás jak ve skupinkách, tak v realizačním týmu.*“ Přednášející jednotlivých dnů (Marie Kutilová, S. M. Vlasta Čaplová, Marie Nováková, P. Rafael Kaca či Ramil Šambazov) osobitým způsobem a zkušeností rozkrývali různé úhly pohledu na jim svěřené oblasti.

Program je postaven přívětivě pro všechny věkové kategorie a to se objevuje i mezi účastníky. Ačkoli není nutností účastnit se všech dnů a všech částí programu, velká část, asi šest desítek, plnosti využije. S připočtením občasných návštěvníků a týmu se počet zapojených pohybuje kolem 200 osob. Propojování a vytváření společenství je jedním z přínosů, který potvrzuje Lucie Dávidová z kapely NESTRACH doprovázející obnovu hudebně: „*Hluboko v srdci jsem zažívala během*



*SLOVA láskyplné Boží doteky a vědomí svého místa v rodině Božích dětí. Jsem vděčná, že jsem byla součástí této obnovy.*

Jednalo se již o třetí ročník obnovy SLOVO a z reakcí je poznat, že lidem přináší povzbuzení v jejich rovině přirozené, ale i duchovní. Ve vztahu s Bohem i ve vztazích k bližním. Za mnohé shrnuje Marie Majerníčková: „*Celý týden obnovy byl velkou posilou, upevnění mojí naděje a důvěry v Ježíše, a to jak díky jednotlivým částem programu, tak atmosféře radosti, naslouchání empatie a sounáležitosti.*“

Roman Dvořák, farář, Strakonice

## Dětský den na Arciděkanství Nepomuk

Dne 1. 6. proběhl na farní zahradě Arciděkanství v Nepomuku Den dětí. Akci organizovalo Mateřské centrum Beruška a pionýrský oddíl Vlčata ve spolupráci s městem Nepomuk a Svatojánským muzeem. Akce se zúčastnily především děti předškolního věku za doprovodu rodičů a prarodičů. Zájem byl obrovský – Den dětí navštívilo více jak 200 účastníků.

Farní zahrada je nádherné a bezpečné místo a děti zde plnily různé úkoly na 14 stanovištích. Poté si mohly opéct buřty a zkusit si vyrobit samy cukrovou vatu. Jsme moc rádi, že se u nás dětem líbilo a budeme se těšit na další spolupráci s MC Beruška.

Štěpánka Kodýdková





# Svatojánský ples 2023 v Hluboké nad Vltavou

20. května se konal v Hluboké nad Vltavou druhý (a tedy již tradiční) ročník Svatojánského plesu. Ples ke cti našeho patrona sv. Jana Nepomuckého zahájil modlitbou a požehnáním R.D. Tomas van Zavrel, duchovní správce naší farnosti. Tanečním sálem LH Parkhotelu v Hluboké se nesly tóny Old Steamboat Jazzbandu, který nás provázel celým plesem až do ranních hodin. Předtančení a populární výuku tance obdivuhodně zajistila taneční skupina Kolaloka z Prahy. Ples v módním retro stylu 50. let 20. století provázely úžasné módní kreace přítomných dam a pánů. Díky našim skvělým sponzorům byla tombola velmi bohatá a hodnotnou cenu vyhrál opravdu každý. Zaslouhou celého farního realizačního týmu provázela ples úžasná atmosféra a dobrá nálada.

A proč ples v květnu? Jak říká naše hlavní organizátorka Anička Mikešová Korbářová: „Protože je teplo a světlo do pozdních hodin“. Tak příště u 3. ročníku farního Svatojánského plesu u nás na Hluboké.

*Zdeněk Mandelíček*



Foto: Zdeněk Mandelíček

## Personalia



### A. Životní jubilea:

**Mons. Václav HABART,**  
oslavil **18. 6. 2023** své **osmdesáté třetí** narozeniny.

**doc. Michal OPATRŇÝ, Dr. theol.,**  
oslavil **22. 6. 2023** své **čtyřicáté páté** narozeniny.

**P. Mgr. Jan FRANTA,**  
oslavil **28. 6. 2023** své **čtyřicáté páté** narozeniny.

**Mons. Mgr. Pavel POSÁD,**  
oslavil **28. 6. 2023** své **sedmdesáté** narozeniny.

**R. D. Ing. Mgr. Jan ŠPAČEK, dr. h. c.,**  
oslavil **9. 7. 2023** své **šedesáté** narozeniny.

*K životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.*

### B. Výročí kněžského a jáhenského svěcení:

**P. Pavel ŠIMŮNEK, SDB,** oslavil **13. 6. 2023** své **dvacáté páté** výročí kněžského svěcení.

**R. D. Mgr. Radim NOVÁK, JC.D.,** oslavil **13. 6. 2023** své **třicáté** výročí kněžského svěcení.

**R. D. PhDr. Mgr. Jozef GUMENICKÝ,** oslavil **15. 6. 2023** své **desáté** výročí kněžského svěcení.

**P. ThLic. Mariusz PIOWOWARCZYK,** oslavil **20. 6. 2023** své **dvacáté páté** výročí kněžského svěcení.

**P. PaedDr., PhDr. Dušan Siard SKLENKA, OPraem.,** oslavil **21. 6. 2023** své **patnácté** výročí kněžského svěcení.

**Mons. ThLic. David HENZL,** oslavil **21. 6. 2023** své **dvacáté** výročí kněžského svěcení.

**R. D. Petr BULVA,** oslavil **24. 6. 2023** své **čtyřicáté páté** výročí kněžského svěcení.

**R. D. Václav HES,** oslavil **25. 6. 2023** své **čtyřicáté** výročí kněžského svěcení.

**R. D. Josef CHARYPAR,** oslavil **25. 6. 2023** své **čtyřicáté** výročí kněžského svěcení.

**P. Mgr. Zdeněk Pius VÁGNER, OPraem.,** oslavil **26. 6. 2023** své **dvacáté** výročí kněžského svěcení.

**P. Mgr. Milan MIHULEC, SDB.,** oslavil **26. 6. 2023** své **třicáté páté** výročí kněžského svěcení.

**P. Mgr. Martin Vavřinec ŠIPLÁK, OPraem.,** oslavil **28. 6. 2023** své **desáté** výročí kněžského svěcení.

**Jaroslav FILIP, trvalý jáhen,** oslavil **10. 7. 2023** své **třicáté** výročí jáhenského svěcení.

**Mgr. Josef HES, trvalý jáhen,** oslavil **10. 7. 2023** své **třicáté** výročí jáhenského svěcení.

**Ing. Pavel POLÁČEK, trvalý jáhen,** oslavil **10. 7. 2023** své **třicáté** výročí jáhenského svěcení.

**Augustin JAROLÍMEK, trvalý jáhen,** oslavil **10. 7. 2023** své **třicáté** výročí jáhenského svěcení.

**Bc. Vojtěch TALÍŘ, trvalý jáhen,** oslavil **10. 7. 2023** své **třicáté** výročí jáhenského svěcení.

*K výročí kněžského a jáhenského svěcení  
upřímně blahopřejeme.*

# Otec biskup požehnal Centrum Agáta

**Fara v Dobré Vodě u Českých Budějovic získala nové poslání. Stala se sídlem Centra Agáta, které poskytuje odbornou komplexní péči celé rodině ohrožené domácím a genderově podmíněným násilím. Jeho provozovatelem je Diecézní charita České Budějovice. Vybudování a provoz bylo financováno dotací 12,5 milionu korun z Norských fondů. Centrum poskytuje klientům služby zdarma.**

*„Obnova rodinných vztahů je i posláním církve a chci věřit, že ti, kdo tuto službu budou konat, na to budou mít dostatek odvahy a síly, protože to není jednoduché, a ne všechno se dá zaplatit penězi. Když někdo vykonává službu, musí tam dát kus sebe a ti, kdo s oběťmi budou pracovat, to budou také prožívat a budou se s tím muset vypořádávat,“* uvedl při slavnostním zahájení provozu českobudějovický biskup Vlastimil Kročil, který objektu a jeho zaměstnancům při této příležitosti požehnal.

## Služby Centra Agáta

Centrum Agáta začalo fungovat v lednu 2023 v provizorních kancelářích v Českých Budějovicích a nyní se přesunulo do nového sídla. Má vlastní psychology, nabízí různé druhy terapií, právní poradenství i možnost právního zastupování. K dispozici je také integrační pracovník pro případ, že se násilí bude týkat například cizinců, kteří u nás dlouhodobě žijí. Nad rámec toho disponuje také integračním bytem na utajené adrese. *„Už první měsíce provozu Centra Agáta ukázaly, jak důležité jeho služby jsou. Máme už na 40 klientů, z toho čtvrtina jsou právě děti. Řešíme domácí násilí i sexuální zneužívání,“* uvádí vedoucí služeb Diecézní charity České Budějovice Nikola Novotná Marková. Centrum Agáta navíc organizuje odborné konference pro zainteresované subjekty, besedy pro veřejnost a vytváří inovativní metodiku pro odborníky. Centrum Agáta svým fungováním rozšiřuje činnost Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím pro Jihočeský kraj. To má užší zaměření, jeho klienty mohou být jen osoby starší 16 let. V loňském roce pracovalo se čtyřmi sty klienty. *„V našem regionu velmi chybělo specializované centrum pro osoby ohrožené domácím násilím a nejen tím. Mnoho lidí zažívá fyzické, sexuální, psychické či jiné útoky jen z titulu svého věku nebo pohlaví. Cítíme navíc velkou potřebu poskytnout odbornou péči také dětem. Policie v loňském roce označila téměř tisíc dětí jako přímo ohrožené domácím násilím a o spoustě dalších úřady a instituce vůbec neví. Jak dokládají statistiky našeho Intervenčního centra, 80 procent pachatelů domácího násilí zažilo toto už ve své původní rodině. To jasně dokazuje, že pokud děti zůstanou bez péče odborníků, násilí si bohužel přenáší do svých dalších vztahů,“* upřesňuje ředitel Diecézní charity České Budějovice Jiří Kohout.

## Diecézní charita České Budějovice

Diecézní charita České Budějovice zajišťuje koordinaci a metodickou podporu 14 profesionálních Charitám v celé českobudějovické diecézi, aby mohly v co nejlepších podmínkách provozovat své sociální a zdravotní služby a pomáhat všem lidem, kteří to potřebují. Nad rámec toho provozuje vlastní sociální služby a podílí se na dalších projektech v diecézi i v zahraničí. V regionu zaměstnává přes šest set lidí a má také síť téměř dvou set dobrovolníků, kteří svůj volný čas věnují právě pomoci druhým.



Centru Agáta požehnal otec biskup Vlastimil Kročil.

Pomáhá lidem v krizi a akutní nouzi nebo ohroženým sociálním vyloučením – lidem s hendikepem, seniorům, lidem bez domova, obětem domácího násilí i cizincům, kteří u nás žijí. Pomáhá při mimořádných událostech, jako jsou povodně nebo požáry. Věnuje se také podpoře vzdělávání dětí a mládeže v tuzemsku i v chudých oblastech světa. Je členem sdružení Charita Česká republika, která je díky své síti Charit největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v ČR a všichni pracovníci se řídí jejím kodexem.

*Tiskovou zprávu Diecézní charity České Budějovice upravil Petr Samec*

## Filosofie na TF JU získala akreditaci pro habilitační a profesorská řízení



Teologická fakulta JU získala akreditaci pro habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem v oboru Filosofie na 10 let. Jde o obrovský úspěch, který je důkazem vynikající práce naší fakulty.

Gratulace patří především kolegům filosofům, kteří se profesionálním přístupem k výuce a výzkumu o tuto akreditaci zasloužili. Společně můžeme pokračovat v posilování naší pozice jako jednoho z důležitých lídrů v oboru a být inspirací pro další generace studentů.

*Martina Hlaváčová*



# VZTAHY, VZTAHY, VZTAHY...

## TOUŽÍME BÝT MILOVÁNI A MILOVAT. NĚKDY SE NÁM TO DAŘÍ, NĚKDY NÁM VZTAHY DAJÍ POŘÁDNĚ ZABRAT. JAK NA TRVALÉ A HARMONICKÉ VZTAHY?

Diecézní centrum pro rodinu nabízí několik podnětů na podporu dlouhotrvajících a harmonických vztahů. Devátý díl věnujeme tématu, jak zlepšit komunikaci a řešit konflikty.

Minule jsme probrali komunikační filtry, které nám často brání ve srozumitelné a konstruktivní komunikaci. Pokud komunikace v páru selhává, přibývá nedorozumění, hádek nebo dusivého ticha, je potřeba hledat skutečnou příčinu zhoršení vztahu. Ale nejen to. Je nutné znovu se pokusit komunikaci a vztah zlepšit. Zkrátka nenechat to být, ale být aktivní v úsilí o zlepšení. Protože jinak riskujeme, že se od sebe budeme více a více vzdalovat a o to těžší bude návrat k harmonii. Nemyslí se tím komunikace za každou cenu, ale komunikace s rozmyslem a správnou motivací. Nejprve si sami v sobě s klidem a v pravdě ujasníme: Proč mi ten druhý stojí za to, abych o náš vztah zabojoval/a. Mohla by k tomu třeba posloužit tato věta: „TRVANLIVOST VZTAHU ZÁLEŽÍ NA MNOŽSTVÍ PĚKNÝCH VĚCÍ, KTERÉ SPOLU MANŽELÉ PROŽÍVAJÍ.“ Darujme sami sobě prostor a čas, abychom se zamysleli, připomněli a třeba i poděkovali za hezké věci, které jsme spolu prožili.

### Jak konkrétně na to? Odpovězme sami sobě na tyto otázky:

1. Co a kdy se stalo, že se náš vztah pokazil?  
Snažme se držet **faktů**.
2. Co si o tom myslím? Jaký mám na to **názor**?
3. Co jsem při tom cítil/a? Jaké mám **pocity**?
4. Co chci? Jaké jsou mé **touhy**?
5. Co pro to udělám? Jaké budou mé **činy**?

Pokud jsme si odpověděli a zůstali jsme při tom pravdiví, můžeme naši komunikaci a náš vztah posunout ke zlepšení.

### Nabízím pravidlo pěti „O“:

1. **Omluva:** omluvit se za podíl viny, který pokazil naši komunikaci a náš vztah.
2. **Odpuštění:** někdy jde o drobnou věc, kterou máme odpustit, někdy o obrovskou. Není to lehké, ale pokud náš vztah za to stojí, je odpuštění nevyhnutelné. Vždyť i my toužíme, aby nám druhý odpustil.
3. **Obrat:** z negativního smýšlení do pozitivního.
4. **Ošetření:** tím může být náprava, pomoc, nabídka od partnera/ky a nabídka nějakého skutku lásky od nás směrem k partnerovi/ce.
5. **Odvaha:** být pravdivý sám k sobě a doufat ve spolupráci.

Zásadou je nejprve druhému naslouchat a pak teprve sdělovat. I odpuštění má svá pravidla:

1. Uznání pocitu. Co mě zranilo a co zranilo mého partnera/ku?
2. Projev lítosti. Mírou bolesti je to, jak to cítí ten zraněný.
3. Uznání viny (podílu). Např.: „Omlouvám se za to, že jsem Ti způsobil/a bolest. Mrzí mě to.“

Rada na závěr: **Nedělejme z omluvy výmluvu a hledejme a tvořme chvíle, kdy je nám spolu dobře. Tyto chvíle jsou nám pevným základem, na kterém může náš vztah dále růst.**

Přeji pěkný letní čas a milou komunikaci.

Za Diecézní centrum pro rodinu  
Mgr. Martina Fürstová



Prázdninové setkání přátel časopisu DUHA  
sobota 19. 8. 2023 Putim u Písku

11.30 příprava na bohoslužbu, nácvik písní  
12.00 modlitba Anděl Páně a mše svatá v kostele sv. Vavřince v Putimi

**apoštolský nuncius**  
**Jude Thaddeus Okolo**  
hudební doprovod při bohoslužbě Tomáš Krejčí s rodinou

13.00 pohoštění na farní zahradě  
14.00 program pro děti, soutěže, tvoření, návštěva rodinné ZOO  
14.30 beseda s otcem nunciem  
16.00 divadelní představení

**divadlo Studna**  
**Čertovská pohádka**  
mše svatá v přímém přenosu na

Přijďte celá rodina nebo si uspořádejte farní výlet.  
Prosíme, pokud přijedete větší skupina, ohlaste se:  
info@mojeduha.cz nebo tel. 731 402 878

# Noc moudrosti

**Již po patnácté se v naší zemi otevřely dveře křesťanských kostelů a modliteben netradičně večer, při akci Noc kostelů, která se již stala součástí církevního i společenského života. Motto letošního ročníku bylo vybráno z Knihy moudrosti (7, 30): „Po světle dne totiž nastupuje noc, kdežto žádné zlo nepřemůže moudrost.“**

Jistě nás i v naší době může trápit mnohé zlo – nevěrohodnost našeho křesťanství na všech úrovních, nesrozumitelnost hlásání evangelia nám i lidem z vnějšího prostředí, válka v ne-daleké zemi, osobní potíže a jistě mnohé další. Bible nám nabízí jakousi alternativu v moudrosti, která by se dala definovat z lidského pohledu jako využití našich schopností, vzdělání, zručnosti, či chytrosti pro dobrou věc. Z pohledu **Knihy moudrosti** pak jde asi především o moudrost, jež čerpá z víry a vidí dále, než jen do našeho každodenního života, jeho událostí, je schopna dohlédnout třeba až k zosobněné Moudrosti, kterou vyznáváme v našem Pánu. Taková moudrost nemůže být přemožena žádným zlem – naopak pomáhá mnohá zla našeho života přemáhat. Písmo nás učí, že s touto moudrostí se vyplácí žít, sdílet ji s ostatními a hlásat ji, zejména svým životem. Také Noc kostelů je nenásilnou formou, kterou můžeme sdílet moudrost – Moudrost.

V celé České republice bylo otevřeno 1806 kostelů a modliteben, kde bylo připraveno téměř 8000 programů. Je to nejvyšší počet od začátku konání akce. V naší diecézi se do akce zapojilo 144 komunit, scházejících se v kostelech a modlitebnách a je velice ošemetné snažit se vypíchnout jednotlivé programy.

Pro příklad bych rád připomenul farnost v Březnici, kde byl program připraven pro mnohé a zahrnoval akce od duchovního slova, přes hudební vystoupení a výstavu až po ochutnávku mešního vína. Farnosti v Soběslavi, zejména katolická a evangelická, spojují již dlouho své síly dohromady a organizují společné ekumenické zahájení krátkou bohoslužbou. Tak tomu bylo i letos, přičemž přivítali vzácného hosta – pomocného biskupa pražského Mons. Václava Malého. Jeho beseda na téma „Svoboda není zadarmo“ byla návštěvníky velice ceněna.

Je to právě ekumenický charakter, který je Noci kostelů vlastní a akce je jednou z mála platform, kde se křesťané různých vyznání setkávají při praktické ekuméně. Připomeňme pět otevřených kostelů v Sušici a jejich program pro děti i dospělé, osmnáct kostelů v Č. Budějovicích. Tam mohli návštěvníci nahlédnout do nově zrekonstruovaného kostela Nejsvětější Trojice na Pražské třídě. Tradičně oblíbený je program staré hudby v kostele Obětování Panny Marie či v katedrále sv. Mikuláše. Zázemí pro tichou modlitbu poskytl kostel sv. Rodiny. Modlitebna Bratrské jednoty baptistů nabídla koncert Slávka Klecandra, legendy naší křesťanské hudby, známé hlavně ze skupiny Oboroh.

Téma moudrosti rezonovalo například v Jindřichově Hradci, kde byla v evangelickém kostele a přilehlém okolí připravena hra pro děti, která je seznamovala s moudrostí krále Šalomouna. V několika protestantských komunitách se pak podobné téma objevovalo v souvislosti s připomínkou výročí 400 let od vydání Komenského Labyrintu světa. Bylo by možné vyjmenovávat dále a dále...

Dle mého skromného názoru je Noc kostelů akcí zcela výjimečnou také z toho důvodu, že dává dohromady velké množství dobrovolníků, kteří jsou ochotni přispět svou pomocí, a to zcela nezištně. Právě jim patří velký dík, protože bez jejich ochoty by se podobná akce uskutečnit nemohla.

Díky patří těm, kdo poskytli svou záštitu – v naší diecézi sídelní biskup Mons. Vlastimil Kročil, hejtmán MUDr. Martin Kuba a primátorka Statutárního města České Budějovice Doc. Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová. Je vhodné připomenout i to, že svou záštitu v celostátním měřítku, vedle ostatních nejvyšších ústavních činitelů udělil poprvé také prezident republiky. Za finanční podporu na propagaci patří poděkování především Ministerstvu kultury a Statutárnímu městu České Budějovice, jakožto i dalším samosprávám, které podpořily Noc kostelů například výlepem plakátů a podporou organizátorů.

Čerpejme tedy z moudrosti/Moudrosti a těšme se na další ročník Noci kostelů. Na viděnou 7. června 2024, ale také kdykoli jindy.

*Štěpán Hadač, koordinátor Noci kostelů  
v českobudějovické diecézi*





# SVATOJÁNSKÝ motorkář

**V sobotu 20. května 2023 jsme v Nepomuku přivítali Michala od Poznaně z Polska. Je fotografem a motorkářem, který má v oblíbě Svatojánské památky.**

Na svých projíždkách se zaměřuje na místa, kde je socha, kostel nebo kaple sv. Jana Nepomuckého. Od roku 2020 je přispěvatelem do naší internetové galerie a mapy „Kde jsme potkali sv. Jana Nepomuckého“. Do této mapy vložil Michal už asi 700 míst zejména z Polska.

Mapu Svatojánských památek jsme vytvořili v Klubu českých turistů v Nepomuku. Nyní obsahuje naše mapa 8700 míst a je do ní vloženo přes dvacet pět tisíc fotografií památek se sv. Janem Nepomuckým. Do mapy vkládáme fotografie, které nám zasílají naši přátelé, turisté a fotografové, kteří na svých cestách, výletech a pochodech potkali památku se sv. Janem Nepomuckým. Při návštěvě v Nepomuku jsme ocenili Michala pamětním listem a upomínkovými předměty z našeho města. Provedli jsme ho Nepomukem, kde si se zájmem prohlédl muzeum moto veteránů, muzeum města a Svatojánské muzeum. Nechyběla ani motorkářská projížďka kolem soch sv. Jana Nepomuckého v okolí Nepomuku.

**Pokud vás zajímají svatojánské fotografie, podívejte se na následující internetové odkazy:**

Fotomapa „Kde jsme potkali sv. Jana Nepomuckého“:

**<https://www.mapotic.com/kde-jsme-potkali-svjana-nepomuckeho>**

Facebook – profil „Svatojánské památky“

*Miroslav Dvořák*



Michal (vlevo) s pamětním listem za čtyřleté přispívání do internetové mapy „Kde jsme potkali sv. Jana Nepomuckého.“

# KTIŠ: Završení animátorského kurzu

**O víkendu 16.–18. června proběhl na Ktiši poslední víkend dvouletého animátorského kurzu. Celkem kurz úspěšně ukončilo 24 animátorů a dekrety jim v sobotu 17. června předal otec biskup Vlastimil Kročil.**



Absolventi animátorského kurzu s otcem biskupem.

Od začátku animátorského kurzu uběhly dva roky a my jsme v půlce června prožili poslední společný víkend. Nastupovali jsme každý s jiným očekáváním, se svými unikátními dary a nadáním. Každý jsme stvořen právě takový, jakého nás někdo potřebuje. A my tu chceme být pro co nejvíce lidí.

Během víkendů jsme se učili velice praktické věci, jako třeba jak připravit boží Boží modlitbu nebo skvělou hru. Snažili jsme se (stále se snažíme a budeme snažit) přicházet na to, jak tu být více pro druhé, ale nečerpat jenom ze sebe a svých vlastních sil, ale hlavně od našeho nebeského Otce. Má jistě s našimi získanými zkušenostmi úžasné plány. Těšíme se na příležitosti, při kterých budeme moci pomáhat a přibližovat ostatní i sebe Bohu.

Děkujeme moc našim milovaným vedoucím a váženým hostům, kteří s námi strávili spoustu času a podělili se o své cenné zkušenosti. Děkujeme také všem kuchařům a kuchařkám, bez kterých bychom tyto dva roky doslova nepřežili. A děkujeme také našim rodinám, které nás v našich aktivitách podporovaly. Prosíme naše blízké i Vás čtenáře, abyste na nás pamatovali ve svých modlitbách. Mnohokrát děkujeme.

Loučíme se s animátorským kurzem a těšíme se na Vás. A jak nás poznáte v davu? Věříme, že po ovoci.

*Anežka Pumprová*

# Ministr Jurečka navštívil prachatický hospic

**Ve středu 7. června v jihočeském Vimperku proběhlo výjezdní zasedání Vlády ČR. Do Prachatic si z něj odskočil ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka a zavítal do Hospice sv. Jana N. Neumanna.**

Pan ministr se živě zajímal o historii areálu, neboť jeho součástí je rodný dům sv. Jana N. Neumanna. Dnes v místnosti, kde se tento světec narodil, má kapli zdejší komunita kongregace sester boromejek. Ta propůjčila své majetky bezúplatně k dispozici službě o potřebné. Posléze místopředseda vlády v doprovodu ředitele hospice Roberta Huneše zavítal za pacienty. Ti byli očividně potěšeni z nečekané návštěvy. Opravdu, na přítomné dýchly časy důstojných lidských vztahů – úcty k autoritě ze strany jedné a zájmu a pokory ze strany druhé. Shodou okolností měl pan ministr možnost se také zastavit a krátce pomodlit u právě zemřelé pacientky.

Následovala zastávka v hospicové kapli sv. Jana Pavla II. Dedicována byla v den beatifikace (1. 5. 2011) velkého polského papeže a stala se tak nejstarší kaplí toho jména na světě. Stalo se tak prostřednictvím biskupa Mons. Jiřího Paďoura, jenž nakonec svoji pozemskou pouť završil v našem hospici.

Ve druhé části ministerské návštěvy proběhla beseda s pětadvaceti řediteli různých sociálních zařízení z Prachatic a okolních okresů. Po jistém napětí v úvodu nad závažnými tématy v pomáhajících profesích se rozhořela živá diskuse. Pan ministr si ředitele získal svojí otevřeností a živým zájmem o společnou věc. Snesla se na něj spousta zkušeností, často hořkých. Osobně si dělal pečlivé poznámky a projevil auten-



*Ministr Jurečka s pacientem hospice.*

tický zájem o potřeby a těžkosti ve službách, které pomáhají nejslabším v naší společnosti.

Věřím, že po návštěvě prachatického hospice v něm budou mít o kousek většího zastánce.

*Robert Huneš, ředitel hospice*

## NEPOMUK: Po stopách sv. Vojtěcha

**Začátkem června začal ve Svatojánském muzeu v Nepomuku edukační program „Po stopách sv. Vojtěcha“ pro mateřské a základní školy.**

Postava sv. Vojtěcha je s Nepomuckem spjatá: tento světec tudy procházel, když se vracel koncem 10. století z Říma do Čech. V Nepomuku a jeho okolí najdeme hned několik kapliček jemu zasvěcených a na Zelené hoře stojí kostel zasvěcený Panně Marii a sv. Vojtěchu.

Jak edukační program probíhá? Nejdříve se děti podívají ve Svatojánském muzeu na krátký film o sv. Vojtěchu, z něhož se dozvědí základní informace o světcově životě. Poté dostanou test, který si písemně vypracují buď samy, nebo s pomocí vyučujícího. V testu jsou otázky na místo Vojtěchova narození, na cíl a důvod jeho putování, na místo a způsob jeho zabití, na uložení jeho ostatků. Dále děti zjišťují, jaké jsou světcovy atributy. Když děti zvládnou test, vydávají se společně po nepomuckých svatovojtěšských stopách. Cesta končí v kapli „Šlépěje“, která stojí při cestě z Nepomuka do Kláštera; v ní si děti mohou prohlédnout jeho „šlépěj“, otisknutou v podlaze do kamene, a za odměnu na ně čeká uvnitř sladký „poklad“.

*Štěpánka Kodýdková,  
ředitelka Svatojánského muzea Nepomuk*



*Foto: MŠ Mladý Smolivec*



# Jan Valerián Jirsík oslavil 225 let

**V letošním roce si Gymnázium J. V. Jirsíka připomíná několik významných jubileí. V říjnu budeme slavit 155. výročí založení gymnázia a 120 let působení v současné budově. Dvě výročí by letos oslavil i náš zakladatel Jan Valerián Jirsík, od jehož narození uplynulo již 225 let a k jehož úmrtí došlo před 140 lety.**

Právě Jirsíkovo narození v červnu 1798 si naše škola a Společnost J. V. Jirsíka připomněly v pondělí 19. června během slavnostního setkání u biskupova hrobu na staroměstském hřbitově v Českých Budějovicích. Ceremonie se zúčastnil současný českobudějovický biskup Vlastimil Kročil a připomněl nejen Jirsíkovo jubileum, ale i jeho sepětí s životními osudy jiného významného kněze, sv. Jana Nepomuka Neumanna. Děkan Teologické fakulty JU Rudolf Svoboda připomněl hlavní milníky v Jirsíkově životě a význam jeho odkazu pro České Budějovice i současné studenty. S dalším projevem vystoupil dlouholetý učitel naší školy Václav Týml a hovořil o tom, že ve svobodných dobách se gymnázium vždy pyšnilo Jirsíkovým jménem, zatímco v době nacistické i komunistické totality biskupovo jméno z názvu školy mizelo.

Vrcholem setkání bylo uctění Jirsíkovy památky položením květin k jeho hrobu a úvodní i závěrečná píseň v podání pěveckého sboru Mendík, který celému aktu dodal patřičnou důstojnost. Je nám velkou ctí, že se připomínky našeho zakladatele zúčastnila řada absolventů, žáků i jejich rodičů a že odkaz J. V. Jirsíka přetrvává dál.

Pokud jste se setkání nezúčastnili, můžete si historii i součas-



Slavnostní setkání doprovodil pěvecký sbor Mendík.

nost naší školy připomenout na říjnových oslavách 155. výročí jejího založení a v pamětním almanachu, který k této příležitosti nyní dokončujeme.

Václav Kuneš, Gymnázium J. V. Jirsíka

## Slavnosti v Prachaticích

**V sobotu 17. 6. proběhly v Prachaticích slavnosti sv. Jana N. Neumanna, zdejšího rodáka. Poutní mši svatou v kostele sv. Jakuba celebroidal českobudějovický biskup Vlastimil Kročil.**

Součástí oslav byla též expozice v muzeu a v hospicovém parku pak hudební program, občerstvení či hry pro děti. Mons. Kročil navštívil klášter sester boromejek – rodný dům světce. Rovněž zavítal do hospice, který nese jméno po velkém prachatickém rodákovi.

Eva Ludačková, vrchní sestra hospice, dodává: „V den svátku sv. Jana Neumanna potěšil naše nemocné svou návštěvou českobudějovický biskup Vlastimil Kročil. Při milém setkání s pacienty z různých koutů diecéze s nimi se zájmem pohovořil a udělil jim požehnání. Pan biskup navštívil kapli Jana Neumanna a Jana Pavla II., pozdravil se v klášteře se sestrami Boromejkami a při návštěvě farního dne, který probíhal v parku stihl povzbudit i nemocné na terase, kteří se s ním velmi rádi pozdravili. Požehnání pro jejich práci dostaly také sestry ve službě. Ze sváteční návštěvy měli nemocní i jejich blízcí hezký dojemný zážitek. Ze srdce děkujeme panu biskupovi za čas, který nám věnoval a za povzbuzení i radost, kterou nám přinesl.“

Robert Huneš



Foto: Eva Ludačková

# „Nechceme ztratit přímý kontakt se čtenáři Duhy“

**Letos 19. srpna se uskuteční další setkání přátel časopisu Duha v Putimi. Při této příležitosti jsme položili několik otázek P. Dr. theol. Tomáši C. Havlovi CFSsS, který tradici setkávání přátel časopisu založil.**



Foto: Archiv TF JU

## **Co je hlavním důvodem pro pořádání těchto setkání a pro koho jsou především určena?**

Děkuji za váš zájem o tuto akci. Pro nás v redakci je podstatné, abychom neztratili přímý kontakt s našimi čtenáři. Samozřejmě, že program chce být především příležitostí se neformálně setkat, popovídat a také se společně modlit. V takové atmosféře se pak otevírá příležitost k rozhovorům ať už s katechetami, kteří děti na setkání doprovází, nebo s rodiči. Jejich zpětná vazba pak je pro nás důležitá, když přemýšlíme o tom, jak časopis koncipovat. Jsme rádi, když se bezprostředně dozvíme, která čísla našla v praxi uplatnění a jakým způsobem nebo jaká témata by naši čtenáři uvítali.

## **Kdy tradice začala?**

Myslím, že to bylo v létě roku 2011. Tehdy jsem byl administrátorem ve farnosti Záhoří u Písku a byla zde skupinka dětí. Vlastně jsem jim chtěl nabídnout setkání s dalšími vrstevníky. Na faře bylo dobré zázemí, a hlavně jsme také v redakci chtěli nějaký takový „letní festival čtenářů časopisu Duha“ uspořádat.

## **Změnil se během těch let nějak zásadně program či pojetí?**

Program je v zásadě stejný. Na bohoslužbu zveme biskupy nebo další významné duchovní. Odpoledne je pak možnost se s nimi neformálně setkat. Nechybí soutěže a hry pro děti a divadelní představení nebo koncert. Hrál a zpíval nám např. Pavel Helan nebo s divadlem vícekrát dorazil Víta Marčík.

## **Proč je místem setkávání právě Putim?**

Důvod, že se setkání nyní konají v Putimi, je prozaický: i tady jsem byl nějaký čas jako administrátor. Prostředí fary nabízí výborné zázemí a v obci je i řada dalších zajímavých možností, kam se podívat – třeba rodinná zoologická zahrada. A do Putimi se dá dobře dojet vlakem klidně až ze Šumavy.

## **Na co se účastníci mohou letos těšit?**

Letos se těšíme na mši svatou s otcem nunciem Mons. Okolo nebo na představení divadla Studna. Samozřejmě také na dobré jídlo z kotlíku a na setkání „starých známých“ i těch, kteří dorazí třeba poprvé.

## **Organizace setkání znamená mnoho práce. Děláte všechno zcela sám?**

Samozřejmě, že ne. Je nás už pěkná hrstka, kteří setkání připravují. Především je to kolegyně v redakci Eva Muroňová a její rodina, pak jsou to manželé Čapkovi z Katovic, rodina Tomáše Krejčí z Brna, Kája Marková z Ženkavy u Štamberka, Hornovi z Českých Budějovic a pak řada farníků z Putimi nebo Písku. A teď jsem si trochu naběhl, protože jsem začal vyjmenovávat konkrétní lidi a nerad bych na někoho zapomněl. Všem děkuji za pomoc a do Putimi srdečně zvů!

*Ptal se Petr Samec*

## **DUHA** katolický časopis pro děti

Vychází od roku 1992, kdy začal vycházet z pověření českobudějovického biskupství. U počátku tehdejší spolupráce s rakouskou redakcí v diecézi Klagenfurt byli Mons. Adolf Pintíř, doc. Ludmila Muchová a Mgr. Marta Rynešová. Časopis nabízí jednou za tři týdny podněty pro náboženskou výchovu v rodinách a katechezi ve farnostech nebo výuku náboženství ve školách. O Bohu hovoříme jednoduše, ale ne zjednodušeně. Přemýšlíme o Bohu a víře a nebojíme se ptát. Vyprávíme si o zkušenostech s Bohem v našich životech. Modlitbu vždy spojujeme s autentickou zkušeností. Podporujeme mezigenerační dialog a sdílení víry. Na webu nabízíme zábavné a interaktivní prvky a podporu pro rodiče, farnost i školu. Časopis DUHA je možné si jej objednat přes webové stránky [www.mojeduha.cz](http://www.mojeduha.cz) jako celoroční předplatné nebo i jen jednotlivá čísla.